

[Gudiksen.]

skulde have Ophold her i Landet i 6 Maaneder for at blive skattepligtige. Mange af disse var jo Personer, som netop driver, er interesserede i eller Medindehavere af store Virksomheder. De har før haft en Respit paa 6 Maaneder, for Eftertiden nedsættes det til 3 Maaneder, og det skal endda, saa vidt jeg har forstaaet, ikke være uafbrudt Ophold. Saa vidt jeg erindrer, er denne Ændring noget af en Tilbageførelse til det, som var gældende før 1921, vistnok i Finansminister Brandes's Lov. Det var i hvert Fald noget i den Retning, men i 1921 blev Loven forringet. Derfor glæder det mig, at Bestemmelsen er taget op igen, saaledes at de Folk, som har benyttet sig af den store Margin paa de 6 Maaneder, herefter ikke kan gøre det i samme Udstrækning.

Man kan ikke andet end lykønske Finansministeren til, at han, naar han indfører nye Principper her og skærpede og udvidede Regler, i begge Ting kan møde Tilslutning fra 4 Partier. I Folketinget talte Hr. Korsgaard, der ganske vist ikke var Ordfører for dette Lovforslag, men delvis ogsaa kom ind paa disse Regler, om, at Borgersind skulde give sig Udtryk ikke alene i, hvad man sagde. Det var ikke nok, at man fulgte det, som Regeringspartierne foreslog, men Borgersindet skulde ogsaa give sig Udtryk paa den Maade, at man ved Forslag som det foreliggende vilde tage Hensyn til Oppositionen, høre efter Oppositionen, gøre, som den sagde. Jeg tror nok, jeg tør sige, at de Ændringer, der i Folketinget er indført i det foreliggende Lovforslag, i sig selv er Bevis paa, at Regeringspartierne og i Særdeleshed selvfølgelig Finansministeren har vist Borgersind. Der er foretaget saa vidtrækkende Ændringer, at det kan man vist med god Grund sige. Derfor forstaaer jeg ikke rigtig den ærede Ordfører for Højre. Jeg forstod, at ogsaa det ærede Medlem mente, at der var en hel Del Indrømmelser, som man anerkendte fra konservativ Side — det blev ogsaa sagt i det andet høje Ting —, og derfor forbavser det mig, at de Konservative ikke er gaaet med til disse nye Regler. Der bliver argumenteret fra de Konservative med, at naar de ikke er gaaet med, skyldes det, at det er et Forslag til Lov om midlertidige Regler, og man synes ikke, det er rigtigt ved denne Lejlighed at indføre saa vigtige og betydelige Ændringer i det rent principielle, men at de rettest burde være forelagt for Skattekommissionen, inden de kom til Rigsdagen.

Endelig er det i den sidste Tid blevet sagt — den ærede Ordfører for de Konservative var ikke fremme med den Argumentation, jeg har heller ikke hørt den i det andet høje Ting, men jeg har set den i Bladene —, at Statsministeren i Trontalen skulde have givet en Slags Løfte om, at en saadan Lovgivning ikke vilde blive foreslaaet under de ekstraordinære Forhold, vi lever under.

Sandheden maa nu efter min Formening nærmest være den, at de Regler, der foreligger her, passer ikke de Konservative, for disse Regler gaar efter den Linie, eller i hvert Fald hen imod den Linie, at man skal tage Skatten, hvor Skatteevnen er. Det er efter min Formening en Regel, vi har bevaret inden for Regeringspartierne, og det glæder mig, at Venstre i Dag er med paa denne Linie: at vi skal arbejde hen til at tage Skatten, hvor Skatteevnen er. De Konservative maa jo huske paa, at i samme Grad som Skatterne vokser til den almindelige Samfundshusholdning, til nye Opgaver, som Samfundet tager op — vi har for kort Tid siden faaet en ny Skolelov, og det er muligt, at Regeringspartierne, dersom de bliver ved, vil tage flere nye Opgaver op, som de mener det kan være hensigtsmæssigt og samfundsmæssigt forsvareligt at tage op —, eller det som i dette Tilfælde gælder ekstraordinære Skatter, som udskrives paa Grund af de ekstraordinære Krigsforhold, vi har i Øjeblikket, i samme Grad maa det være en logisk Konsekvens og maa det være os magtpaaliggende at faa de bedste Regler at fordele Skatterne efter. Vi maa heller ikke glemme, at nok er de ekstraordinære Skatter — som i øvrigt ikke er kommet over til det høje Landsting endnu, men hvorom Forslag er til Behandling i Folketinget —, nok er de Aarsag til, at vi nu ændrer Reglerne, men disse Regler omfatter ogsaa den almindelige Indkomst- og Formueskat til Staten, de omfatter ogsaa Udligningsloven og nu altsaa den ekstraordinære Skat. Der er paa den ene Side en Del Skatteydere, som er blevet daarligere stillet paa Grund af den ekstraordinære Situation, Krigen har medført, og visse Selskaber, der maaske bliver daarligere stillet, men paa den anden Side er der ogsaa visse Personer og ligeledes visse Selskaber, som tjener særlig godt netop paa Grund af denne ekstraordinære Situation, saa jeg synes dog, de Konservative maatte kunne indse, at der allerede deri er en særlig Begrundelse for nu at faa disse ændrede Regler.

Det har glædet mig, at Venstre er gaaet sammen med Regeringspartierne om dette